

та. Бѣлиятъ цвѣтъ се образува, само когато две сжщества се влюбятъ. Дето има бѣлъ цвѣтъ, тамъ има любовъ. Дето нѣма бѣлъ цвѣтъ, тамъ любовта още не се е проявила. Ако цвѣтътъ е червеникавъ, жълтъ, зеленъ или другъ нѣкакъвъ, това показва, че любовта е още въ началото си. Различнитѣ цвѣтове показватъ различни степени на любовта. Дойде ли любовта въ своята пълнота, всички цвѣтове трѣбва да се съединятъ въ едно — да образуватъ бѣлия цвѣтъ, да образуватъ твърдото вещество. За да се прояви любовта на земята, бѣлиятъ цвѣтъ трѣбва да се трансформира въ бѣло, твърдо вещество, да влѣзе въ работа. Щомъ види тази бѣла маса, разумната домакиня веднага се зарадва, вземе я, залѣе я съ вода и я оставя да поседи малко, да утихне огньтъ, т. е. двамата влюбени да се опознаятъ. Следъ това тя започва да маже. Кой какъ види измазанитѣ бѣли стени, изпитва голѣма приятностъ.

Сега всички се запитватъ, има ли любовъ въ свѣта, или нѣма. Това знае варджията, който превръща варовника въ варъ. Той взима варовника, нарежда го въ печи, запалва отдолу огнь и го остава при тѣзи условия четири — петъ деня, като отъ време на време го запитва: Готовъ ли си да любишъ? — Не съмъ готовъ, не искамъ да любя. Варджията вземе лопатата, разбърка го малко и пакъ го пита: Готовъ ли си да любишъ? — Не съмъ готовъ. Най-после варовникътъ се понапуква тукъ-тамъ, започва силно да побѣлява и, безъ да го питатъ, казва: Искамъ да любя. Варджията погледне въ пещта и вижда, че варовникътъ се е превърналъ вече въ варъ, готовъ да любя. Той се радва, че може да го продаде, да го тури на работа. Който любя, той е готовъ за работа. Варджията е сватъ, който изнася варта за проданъ, търси възлюбената ѝ — водата. И природата си служи съ сжщия процесъ, какъвто варджията извършва съ варовника. Когато намѣри нѣщо твърдо въ човѣка, природата го поставя на огнь, да го опече. Щомъ го пече известно време, твърдиятъ елементъ въ човѣка постепенно омеква. Когато човѣкъ изгуби мекотата си, природата го поставя въ пещта си, наклажда огнь отдолу и го пита: Ще любишъ ли? — Не искамъ. Тя усилва огъня. Ще любишъ ли? — Не искамъ. Още повече усилва огъня. Сега, безъ да пита, човѣкъ самъ казва: Ще любя! Той е омекналъ вече, превърналъ е твърдиятъ елементъ, камъкътъ, въ варъ, по-мекъ елементъ, податливъ на действието на водата, т. е. на живота. Като види това, природата налѣе върху човѣка малко вода,